

**עין רעה גורמת שלא תתקיים הברכה
כשנמסר לבלעם לברך ישראל היה משגיח בעין רעה, כדי שלא תתקיים הברכה**

זוהר פקודי (רלז).

וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בעור ונאם הגבר שתם העין. אמר רבי אלעזר בוא וראה יש מי שעושה כשפים ומצליח בידו, ויש מי שעושה אותם בדמיון ההוא ממש ואין מצליח בידו, שהרי לפעולות כאלה גבר מתוקן נצרך^[נט] בוא וראה מבלעם שהוא היה מתוקן לאותן הכשפים שלו שיצליח בידו, לפי שכתוב ונאם הגבר שתום העין, שתום העין סתום העין הכל אחד, **שעין אחת היתה סתומה בו תמיד, וראות עיניו לא היתה בדרך ישר, מום היה בו בעיניו, כתוב ושלח ביד איש עתי, שיהיה מוכן לזה בכל, שלא תהיה כראוי ראות עיניו, אבל רוח הקודש מי שישתמש עמו מה כתוב, כי כל איש אשר בו מום לא יקרב.**

זוהר פרשת נשא (קמז):

למדנו שאמר רבי יצחק בוא וראה מה כתוב באותו רשע בלעם, בשעה שנמסר לו לברך את ישראל היה משגיח בעין רעה, כדי שלא תתקיים הברכה, והיה תולה דבריו בעין רעה ההיא, שנאמר נאם בלעם בנו בער, מהו בנו בעור, בן לזה שהיה שונא ישראל מכל בני העולם^[ס] ונאם הגבר שתם העין, שהיה סותם עין הטובה מהם, כדי שלא יתברכו ואל תתקיים הברכה, אמר רבי יהודה כך הוא בודאי שנצרך עין פקוחה לברכה, שכתוב (דניאל ט') **פקח עיניך וראה, בשביל לברך, ובברכת רב המנונא הזקן כך הי' אומר, הקב"ה יפקח עיניו עליך, וברשע ההוא כתוב שתום העין, כדי שלא יתברכו על ידו, ואמר רבי יצחק לפיכך הכהן המברך בעין טובה ברכתו מתקיימת, ושאינו מברך בעין טובה כתוב בו (משלי כ"ג) אל תחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו, כלומר אל תבקשו ממנו ברכה כלל, אמר רבי יוסי בוא וראה כתוב (דברים כ"ג) **ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם וגו', לשמוע אל בלעם, אל בלק היה צריך לומר, שהרי בלק עשה הכל, מהו אל בלעם, אלא לפי שהיה סתם עיניו כדי שלא יתברכו את ישראל, למדנו אמר רבי יוסי שאמר לו הקב"ה לבלעם, רשע אתה סותם עיניך כדי שלא יתברכו בני, אני אפקח עיני, וכל דברים רעים שתאמר אהפך להם לברכות, זה שכתוב ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך.****

זוהר פרשת נשא (קמז):

נט. עפ"י מזל. ס. יש אומרים שהוא לבן.

זוהר פרשת בלק (ריב):

סימנים להתגלות מלך המשיח

אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב. שהרי דברים האל היש מהם שנתקיימו בזמן ההוא, ומהם לאחר זמן, ומהם בזמן מלך המשיח, דרך כוכב מיעקב וגו', למדנו שעתידי הקב"ה לבנות ירושלים, ולהראות כוכב אחד מתנוצץ בשבעים עמודי אש ובשבעים זיקין מאירים ממנו באמצע הרקיע, ויהיו נבלעים בו שבעים כוכבים אחרים, ויהיה מאיר ולוהט ע' יום, [ובגמר] יום הששי יתראה [בהתחלת] יום כ"ה לחודש הששי, ויהיה נאסף [בגמר] יום השביעי לסוף ע' יום שלמים^[א] ביום א' להתגלותו יתראה בעיר רומי, ובאותו יום יפלו ג' חומות גבוהות מאותה העיר רומי, והיכל הגדול יפול, והשליט של עיר ההיא ימות, אז יתפשט כוכב ההוא להתראות בעולם, ובזמן ההוא יעוררו מלחמות גדולות בעולם לכל ד' הצדדים, ואמונה לא תמצא ביניהם, ובאמצע העולם כאשר יאיר כוכב ההוא באמצע הרקיע, יקום מלך גדול אחד וישלוט בעולם, ויתגאה ברוחו על כל המלכים, ויעורר מלחמות בשני צדדים ויתגבר עליהם, וביום שיהיה נאסף הכוכב תודעזע ארץ הקדושה מ"ה מילין מסביב למקום בית המקדש, ומערה אחת מתחת הארץ תתגלה, ומאותה המערה יצא אש חזק לשרוף את העולם, ומן המערה ההיא יצמח ענף אחד גדול ועליון שישלוט בכל העולם, ולו תנתן המלכות, וקדושי עליונים יתאספו אצלו, ואז יתגלה מלך המשיח בכל העולם, ולו תנתן המלכות, ובני העולם בזמן שיתגלה המשיח יהיו נמצאים בצרה אחר צרה, ושונאי ישראל יתגברו, אז יעורר רוחו של המשיח עליהם וישמיד לאדום הרשעה, וכל ארץ שעיר ישרף באש, על אז כתוב וישראל עושה חיל, זה שכתוב והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו, אויביו של ישראל, ואז וישראל עושה חיל, ובזמן ההוא יקים הקב"ה את המתים של עמו ותשכח מהם המיתה, זה שכתוב ימין ה' עושה חיל, לא אמות כי אחיה, וכתוב (עובדי' א) ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו, ואז והיה ה' למלך על כל הארץ.

זוהר פרשת שמות (t):

זמן התגלות מלך המשיח

אוי למי שיהיה בזמן ההוא ואשרי חלקו למי שקידש עצמו

רבי שמעון זקף ידיו ובכה ואמר, וי למי שיהיה נמצא בזמן ההוא, ואשרי חלקו מי שיוקדש ויהי נמצא בזמן ההוא, וי למי שיהיה נמצא בזמן ההוא, לפי שכאשר יבא

זיו הזוהר

ביום ד', וקי"ל לא אד"ו ראש, וטרם שיבוא המשיח יש לנו חשבון קבוע שאלול לעולם חסר, והניח בצריך עיון, ולפי דברינו מתורץ שפיר כי יום כ"ה אלול היינו יום השבת.

סא. שבעים יום שלמים יהיו משבת לשבת, ומה משאר ביום הששי היינו לעת ערב, ובזה יתורץ קושיית בעל נצוצי אורות שהקשה דאיך אפשר שיהי כ"ה אלול ביום ו' בשבת דלפי זה יהי ר"ה

הקב"ה לפקוד את השכינה, יסתכל מי הם העומדים עמה, ובכל אותן הנמצאים עמה, בכל המעשים של כל אחד ואחד, ולא ימצא בהם זכאי, שכתוב (ישעי' ס"ג) ואביט ואין עוזר וגו', וכמה צרות על צרות יבאו על ישראל, ואשרי חלקו מי שיוקדש ויהי נמצא בזמן ההוא, לפי שזה שיתקיים בהאמונה בזמן ההוא, יזכה להאור ההוא של שמחת המלך, על אותו הזמן כתוב (זכרי' י"ג) וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב וגו', לאחר שאותן הצרות יתעוררו על ישראל, וכל העמים עם מלכיהם יתיעצו ביחד עליהם ויעוררו כמה גזרות רעות, וצרות על צרות יבוא, האחרונות משכחות הראשונות, אז יתראה עמוד אש אחד אשר יעמד מלמעלה למטה ארבעים יום, וכל אומות העולם יראו אותו, בזמן ההוא יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך הגן עדן, מן המקום ההוא שנקרא קן צפור, ויתעורר בארץ הגליל, ובאותו יום שיצא שמה ירגז כל העולם, וכל בני העולם יתחבאו תוך מערות וצורים שלא יחשבו להנצל, ועל אותו הזמן כתוב (ישעי' ב') ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאונו בקומו לערוץ הארץ, מפני פחד ה', זו אותו הבהלה של כל העולם, ומהדר גאונו, זה המשיח, בקומו לערוץ הארץ, כאשר יקום ויתגלה בארץ הגליל, לפי שהוא הוא המקום הראשון שנחרב בארץ הקדושה, ולפיכך יתגלה שם ראשונה לכל מקום, ומשם יעורר מלחמות לכל העולם, לאחר ארבעים יום שהעמוד יעמד מארץ לשמים לעיני כל העולם והמשיח יתגלה, יקום מצד מזרח כוכב אחד לוחט בכל גונים, ושבעה כוכבים אחרים יסובבו לכוכב ההוא, ויתגרו בו מלחמה בכל הצדדים ג' פעמים ביום עד שבעים יום, וכל בני העולם ירוא, והכוכב ההוא יתגר בהם מלחמה בכדורי אש לוחט ומתנוצץ לכל עבר, ויכה בהם עד שיבלע אותם בכל ערב וערב, וביום יוציאם ויתגר בהם מלחמה לעיני כל העולם, וכן בכל יום עד שבעים יום, לאחר שבעים יום יוגנו כוכב ההוא ויוגנו המשיח עד י"ב חודש, ואז יחזור עמוד ההוא להתגלות ככראשונה, ובו יוגנו המשיח ועמוד ההוא לא יתראה, כי לאחר השנים עשר חודש יתעלה המשיח בעמוד ההוא לתוך הרקיע, ושם יקבל תוקף וכתר מלכות, וכאשר ירד המשיח יתגלה עמוד אש ההוא כמקדם לעיני כל העולם, ואחר כך יתגלה המשיח ויאספו אליו עמים רבים ויעורר מלחמות בכל העולם, ובזמן ההוא יעורר הקב"ה גבורתו על כל אומות העולם, ומלך המשיח יתפרסם בכל העולם, וכל מלכי העולם יתעוררו להתחבר יחד ולהתגר בו מלחמה, והרבה מן פריצי "איהודים" יתהפכו ללכת אלהים, ויבואו עמהם להתגר מלחמה על מלך המשיח, אז יחשך כל העולם חמשה עשר יום, ורבים מעם ישראל ימותו בימי החשך ההוא, וע"ז כתוב (ישעי' ס') כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה' וגו'.. אח"כ יבא הקב"ה ויקים לכנסת ישראל מן העפר, ככתוב (עמוס ט') אקים את סוכת דוד הנופלת, ביום ההוא מלך המשיח יתחיל לקבץ בני הגלות מקצה העולם עד קצהו, ככתוב (דברים ל') אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך, מיום ההוא והלאה כל האותות והמופתים והגבורות שעשה הקב"ה במצרים יעשה אותם לישראל, ככתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

זוהר פרשת בשלח (סה).

בכל עמי העולם נפלה אימה ופחד ביציאת ישראל מצרים למעט עמלק

ראשית גוים עמלק וגו'. אמר רבי יהודה וכי ראשית גוים עמלק, והלא כמה לשונות ועמים ואומות היו בעולם קודם שבא עמלק, אלא כאשר יצאו ישראל ממצרים פחד ואימה נפל על כל עמי העולם מן ישראל, זה שכתוב שמו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת, ולא היה עם שלא היה מפחד מגבורות עליונות של הקב"ה, ועמלק לא היה מפחד, זה שכתוב ולא ירא אלהים, לא נתירא מלקרב אליך, ולכך ראשית גוים עמלק, הראשון בא להתגר מלחמה בישראל עמלק היה, ולפיכך ואחריתו עדי אובד, שכתבו כי מחה אמחה את זכר עמלק, ונאמר תמחה את זכר עמלק, זה שכתוב ואחריתו עדי אובד, עדי אובד הי' צריך לומר^[ס] אלא עד שיבא הקב"ה ויאבד אותו, שנאמר כי מחה אמחה וגו'.

זוהר פרשת שמות (ג):

אין קנאה לפני הקב"ה כמו קנאה של פגם ברית הקדוש

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב. למדנו שאין קנאה לפני הקב"ה כמו קנאה של פגם ברית הקדוש, שהוא יסוד השם הקדוש וסוד האמונה^[ס] מה כתוב ויחל העם לזנות אל בנות מואב, מיד ויחר אף ה' בישראל, ראשי העם שידעו ולא מיחו בידם נענשו לראשונה, שנאמר קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד השמש^[ס] רבי אמר מהו נגד השמש, נגד הברית שנקרא שמש, ועליו נאמר (תהלים פ"ד) כי שמש ומגן ה' אלהים, שמש ומגן, זה ברית הקודש, מה השמש זורח ומאיר על העולם, כמו כן ברית הקדוש זורח ומאיר לגוף האדם, מגן, מה מגן הוא להגן על האדם, כמו כן ברית הקדוש מגין על האדם, ומי שנוטר בריתו אין נזק בעולם שיוכל לקרב אליו, וזהו שכתוב נגד השמש, ראשי העם יהיו נתפסים בכל דור ודור בעבור חטא זה, אם יודעים למחות ואין מקנאים לו, לפי שחייב זה מוטל עליהם לקנאות בשביל הקב"ה על זה הברית, מי שמכניס קדושה זו ברשות אחר עליו כתוב לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא, ולשני החטאים קנאה אחת, (דף ר"ז.) ר' יהודה אמר והוקע אותם לה' נגד השמש, מהו נגד השמש, וכי מפני שהמיתו בלילה או מפני שהמיתו ביום כשהתכסו השמים בעבים כתוב נגד השמש^[ס] אלא שתהיה מיתתם בפרהסיא כמו שחטאו בפרהסיא, אמר רבי שמעון לא בשביל זה נאמר כך, אלא מכאן למדנו שבאותה מדה שחטא האדם להקב"ה, למקום שהוא נצרך לעשות תקון לנפשו, הם חטאו בברית הקדוש שנקרא שמש, לפיכך דינם ותקון שלהם הוא כנגד השמש, ולא במקום אחר, מכאן שאין נצרך לו לאדם לתקן נפשו בתשובה אלא באופן שהתשובה תהיה לתקן מקום ההוא שפגם שם, ומי שאינו עושה כן אין לו תקון לעולם כראוי, (דף ר"ב:) אמר רבי אבא מה זה

זיו הזוהר

סב. אבדו משמע שיהיה נאבד ממילא, אובד משמע ש"י. סד. דורש והוקע אותם על ראשי העם, ולא שהקב"ה יאבד אותו וישמידו. סג. זה השם א"ל כן פירוש הפשוט. סה. פי' להזוהרם שכאן ימותו

שכתוב (ישעי' נ"ה) **כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון וגו'**, אלא **כאשר יצאו ישראל מן הגלות, השכינה תצא עמהם ועמה יצאו**, זה שכתוב כי בשמחה תצאו, ששון זה הקב"ה, ר' יצחק אמר זה צדי"ק, זה שכתוב (ישעי' נ"א) ששון ושמחה ימצא בה^[ס] אמר רבי שמעון צדי"ק ששון נקרא, ומן היום שכנסת ישראל נפלה בגלות, נמנעו הברכות מלרדת לעולם מצדי"ק הזה, אבל על זמן ההוא מה כתוב (שם י"ב) ושבתם מים בששון, זה צדי"ק, ממעיני הישועה, אלו חכמ"ה ובינ"ה, דבר אחר אלו נצ"ח והו"ד, והכל נשפע ממקור מעינות עמוקים, אז (שם) ואמרת ביום ההוא אודך ה' וגו', (שם) צהלי ורוני ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר

דוקא נגד השמש, כי הרי לא כן באמת ואין לפרש כך. **סו.** ששון ושמחה היינו הזדוגות יסוד ומלכות שמה בא שפע כל טוב.

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

בנינו יוסף סאטלי
בנינו שמואלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים חי"ו

ציון בארון

חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים חי"ו

שלמה משה עמאר

ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הורבני הגדול

הרב עובדיה יוסף

מזן מאור ישראל מופת חדרו תואשל"צ
ראש ממשלת החזרה, מנהיג דורנו
נשיא מועצת חכמי התורה

א"כ מלח
אנוער ברנד
ראש ישיבת טובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת מורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

